

и 44/15), члана 18. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16), члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 25/03) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 145. сједници, одржаној 11.11.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШНОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈЗУ БОЛНИЦА ТРЕБИЊЕ

1. Недељко Ламбета, дипломирани економиста, именује се за вршиоца дужности директора ЈЗУ Болница Требиње на период до 60 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3348/21
11. новембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1890

На основу члана 122. став 2. тачка 5, а у вези са чланом 62. став 6. Закона о пореском поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 78/20), и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), на приједлог директора Пореске управе Републике Српске, министар финансија д о н о с и

П Р А В И Л Н И К

О НАЧИНУ И ПОСТУПКУ СПРОВОЂЕЊА ПРИНУДНЕ НАПЛАТЕ

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником утврђују се начин и поступак спровођења принудне наплате пореских обавеза у складу са Законом о пореском поступку Републике Српске (у даљем тексту: Закон).

Члан 2.

Период принудне наплате је период у којем се наплата врши принудним путем из целокупне имовине пореског обвезника који није измирио обавезе у року утврђеном Законом.

Члан 3.

(1) Принудну наплату пореских обавеза Пореска управа Републике Српске (у даљем тексту: Пореска управа) врши путем својих организационих јединица.

(2) Надлежност организационих јединица и запослених у организационим јединицама Пореске управе одређује се актом Пореске управе о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста.

Члан 4.

(1) Основни начин плаћања обавезе пореског обвезника је безготовинско плаћање посредством овлашћених банака.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, Пореска управа овлашћена је да заплијени готов новац, а уплаћује га одмах или најкасније наредног дана на одговарајући рачун.

(3) Пореска управа издаје признаницу пореском обвезнику од ког је заплијенила готов новац као доказ о заплени готовог новца.

ГЛАВА II ПРИНУДНА НАПЛАТА

Члан 5.

Поступак принудне наплате покреће се по службеној дужности рјешењем о принудној наплати након истека

рока за плаћање пријављених пореских обавеза или рока за плаћање из извршног рјешења о утврђивању пореских обавеза, а може се обуставити једино у случајевима и под условима прописаним Законом.

Члан 6.

Рјешење о принудној наплати, осим података прописаних Законом о општем управном поступку Републике Српске, садржи:

- 1) опште податке о обвезнику и ЈИБ/ЈМБ обвезника,
- 2) број и датум извршне исправе по којој се покреће поступак принудне наплате,
- 3) главни дуг,
- 4) трошкове поступка принудне наплате,
- 5) начин обрачуна камате након доношења рјешења о принудној наплати.

Члан 7.

(1) Налогом о предузимању мјера принудне наплате Пореска управа предузима поједине мјере и средства принудне наплате који су примјерљиви у конкретном случају, евентуално са назнаком којим редослиједом се предузимају те мјере, водећи рачуна о економичности поступка и ефикасности наплате.

(2) Налогом о предузимању мјера принудне наплате обухваћени су предмети и средства принудне наплате за које, у тренутку покретања поступка принудне наплате, службено лице има сазнања и проишљени да ће се том мјером на најефикаснији начин наплатити новчано потраживање. Налогом се може обухватити једна или више мјера принудне наплате.

(3) Ако се мјерама налога из става 2. овог члана не може наплатити порески дуг, Пореска управа доноси нови налог за принудну наплату.

(4) У налогу о предузимању мјера принудне наплате потребно је конкретизовати предмете и средства извршења.

(5) Против налога о предузимању мјера принудне наплате порески обвезник има право да изјави приговор директору Пореске управе, и то у року од осам дана од дана достављања налога обвезнику. Приговором се не може оспоравати законитост рјешења о принудној наплати.

(6) Приговор изјављен на налог о предузимању мјера принудне наплате не задржава извршење налога.

(7) Против рјешења донесеног по приговору може се изјавити жалба Министарству финансија у року од 15 дана од дана достављања рјешења. Жалба против рјешења не задржава његово извршење.

(8) Жалбом из става 7. овог члана не може се оспоравати законитост рјешења о принудној наплати.

Члан 8.

У поступку принудне наплате Пореска управа предузима мјере и користи средства и предмете принудне наплате прописане Законом, и то:

- 1) на новчаним средствима - готовини пореског обвезника,
- 2) на новчаним средствима - на жиро рачунима пореског обвезника,
- 3) на новчаним потраживањима пореског обвезника,
- 4) на хартијама од вриједности,
- 5) на свим покретним стварима пореског обвезника,
- 6) на новчаним потраживањима пореског обвезника,
- 7) на непокретностима,
- 8) на другим имовинским правима пореског обвезника.

Члан 9.

(1) Пореска управа прикупља информације које се одnose на имовину пореског обвезника из свих извора, а посебно из следећих:

- 1) службених евиденција Пореске управе,

- 2) јавних регистара,
 - 3) од правних или физичких лица која су по Закону обавезна да их пруже,
 - 4) од пореског обвезника,
 - 5) из средстава информисања и других извора.
- (2) Сва правна и физичка лица, укључујући и пореског обвезника и његове заступнике, обавезни су да на захтјев Пореске управе доставе информацију о имовини.

Члан 10.

Предмет пљенидбе у принудној наплати не могу бити:

- 1) предмети који су неопходно потребни пореском обвезнику и члановима његове породице за испуњавање свакодневних потреба,
- 2) готов новац пореског обвезника по основу потраживања која су изузета или ограничена од извршења, те готов новац пореског обвезника који има стална мјесечна примања до мјесечног износа који је по закону изузет од извршења, пропорционално времену до идућег примања,
- 3) медаље, ратне споменице и друго ордење и признања, вјенчани прстен, лична писма, рукописи и други лични списи пореског обвезника, породичне фотографије, личне и породичне исправе и породични портрети,
- 4) поштанска пошиљка која је упућена пореском обвезнику прије њеног уручења,
- 5) пољопривредно земљиште површине до 5.000 m².

Члан 11.

- (1) Пљенидба почиње након прикупљених информација која имовина је најпогоднија за намирње обавезе.
- (2) Ако постоје информације да се обавеза може наплатити из имовине пореског обвезника, а да се не улази у његов посјед, приступиће се пљенидби те имовине.
- (3) Ако постоје информације о постојању имовине из које би се најбрже и најлакше наплатила обавеза, приступа се пљенидби без обзира на то гдје се та имовина налази.
- (4) Ако се имовина не налази у посједу пореског обвезника, пљенидба се врши тако што се налаже пореском обвезнику, запосленом лицу или било којем пунољетном лицу присутном на мјесту пљенидбе да преда имовину која је предмет пљенидбе, и о томе се води записник.
- (5) Ако није могуће одмах преузети заплијењену имовину, имовина се печати или се одређује лице које чува заплијењену имовину.
- (6) Порески службеник који врши попис и пљенидбу имовине дужан је показати службену легитимацију и уручити налог о предузимању мјера принудне наплате.
- (7) Уколико порески обвезник или лице код ког се налази његова имовина није сагласно, односно не дозволи улазак у посјед, Пореска управа затражиће асистенцију полицијских службеника Министарства унутрашњих послова.
- (8) Приликом пљенидбе сачињава се записник у који се унесе сви подаци о пљенидби, а који се одлаже у списе о принудној наплати.

Члан 12.

- (1) Пореска управа о пљенидби готовог новца издаје признаницу, у два примјерка, од чега се један примјерак чува у спису о принудној наплати, а други се издаје пореском обвезнику.
- (2) Признаница из става 1. овог члана садржи:
 - 1) име и презиме пореског обвезника, односно лица које врши уплату или назив правног лица,
 - 2) јединствени идентификациони број (ЈИБ, односно ЈМБ),
 - 3) адресу пореског обвезника,
 - 4) износ уплате,
 - 5) датум уплате,
 - 6) идентификацију лица које издаје признаницу.

- (3) Заплијењени готови новац одмах се уплаћује на одговарајуће рачуне за принудну наплату Пореске управе, а најкасније првог дана након извршене пљенидбе, а готови новац се чува у касама Пореске управе до момента уплате на одговарајуће рачуне.

Члан 13.

- (1) Пљенидба готовог новца на рачунима пореског обвезника спроводи се преносом новчаних средстава са рачуна пореског обвезника на рачун принудне наплате, и то обавезивањем банке код које се водио рачун пореског обвезника да тај пренос изврши.
- (2) По пријему налога банка безусловно врши пренос новчаних средстава, о чему обавјештава доносиоца налога и рјешења о принудној наплати.
- (3) Уколико на рачуну пореског обвезника нема довољно средстава, банка је дужна да поступи у складу са законом којим се регулише област унутрашњег платног промета.

Члан 14.

- (1) Пљенидба новчаних потраживања пореског обвезника (приходе од закупнина, приходе по основу судске пресуде, накнаде за извршене услуге, продајне цијене за испоручене производе итд.) спроводи се одређивањем преноса новчаног потраживања пореског обвезника од његовог дужника и обавезивањем обвезничког дужника да новчано потраживање уплати на уплатни рачун за принудну наплату.
- (2) Налог за предузимање мјере принудне наплате - пљенидба новчаних потраживања пореског обвезника уручује се пореском обвезнику од ког је потраживање заплијењено и дужнику пореског обвезника.
- (3) Поред налога из става 2. овог члана, дужнику пореског обвезника доставља се и рјешење о принудној наплати.
- (4) Ако је пренесено потраживање по основу прихода од закупнина, такво потраживање траје док се не наплати целокупна обавеза, под условом да обавеза закупца према пореском обвезнику не престане раније.
- (5) У случају да дужник пореског обвезника по добијању налога из става 2. овог члана пренесено потраживање исплати пореском обвезнику или трећем лицу по налогу пореског обвезника, сматра се одговорним за плаћање обавезе до висине својих обавеза према пореском обвезнику.

Члан 15.

- (1) Пљенидба личних примања врши се из нето личних примања (плата, накнада умјесто плате, накнада за скраћено радно вријеме и накнада због умањења плате и пензије, примања по основу накнаде због тјелесног оштећења према прописима о инвалидском осигурању, примања по основу социјалне помоћи, примања по основу привремене незапослености, примања по основу додатка на дјецу, примања по основу стипендије и помоћи ученицима и студентима и надокнада за рад осуђеника).
- (2) Ако потраживања не прелазе износ од 1.000 КМ мјесечно, принудна наплата може се спровести до износа од једне половине потраживања.
- (3) На дијелу потраживања која прелазе износ од 1.000 КМ мјесечно, принудна наплата се може спровести до износа од двије трећине потраживања.
- (4) Исплатилац личних примања дужан је да од дана пријема налога уплаћује принудном наплатом обухваћени дио личних примања на уплатни рачун за принудну наплату.

Члан 16.

- (1) Пљенидба хартија од вриједности врши се уписом заложног права на рачуну пореског обвезника у Централном регистру хартија од вриједности, и то на целокупној количини хартија од вриједности.
- (2) Налог за предузимање мјера принудне наплате - пљенидба хартија од вриједности, заједно са рјешењем о

принудној наплати, достављају се Централном регистру хартија од вриједности, берзанском посреднику и пореском обвезнику.

(3) Достављањем налога за предузимање мјера принудне наплате - пљенидба хартија од вриједности Централном регистру, Пореска управа на хартијама од вриједности стицаче заложно право, што се наводи у налогу.

(4) У налогу за предузимање мјера принудне наплате - пљенидба хартија од вриједности констатује се да Пореска управа овлашћује берзанског посредника за продају хартија од вриједности и да се средства од продаје хартија уплаћују на рачун принудне наплате.

(5) Након достављања налога из става 2. овог члана Централни регистар не може извршити ниједан налог за располагање пореског обвезника, што се наводи у налогу.

(6) Пореска управа издаје посебан налог којим обавезује брокерског посредника да прода хартије од вриједности под најбољим условима на тржишту и да износ остварен продајом, по одбитку провизије и трошкова продаје, уплати на рачун принудне наплате.

Члан 17.

(1) Након прикупљених информација о имовини пореског обвезника Пореска управа доноси налог о предузимању мјера принудне наплате - пљенидба покретних ствари пореског обвезника ради намирења пореског дуга.

(2) Налог из става 1. овог члана доставља се пореском обвезнику прије започињања пописа и пљенидбе покретне имовине.

(3) Уколико порески обвезник није присутан и његово присуство се не може обезбиједити, Пореска управа доноси Закључак о постављању привременог заступника пореског обвезника.

(4) У случају из става 3. овог члана, лицу које је постављено за привременог заступника доставља се налог из става 1. овог члана.

(5) За привременог заступника поставља се лице запослено код пореског обвезника, члан уже породице, а уколико таквог лица нема, за привременог заступника поставља се лице које се професионално бави пословима заступања.

(6) Привремени заступник учествује у поступку пљенидбе покретне имовине све док се не појави порески обвезник, којем се уручују сва писмена у поступку (налог о предузимању мјера принудне наплате - пљенидба покретних ствари, записник о пљенидби имовине и др.).

Члан 18.

Пљенидба покретне имовине заснива се на начелу економичности.

Члан 19.

(1) Пљенидба се обавља састављањем пљенидбеног пописа.

(2) Пописати се могу ствари које се налазе у посједу пореског обвезника, ствари пореског обвезника које се налазе код трећих лица или надлежних органа.

(3) Ствари пореског обвезника које се налазе у посједу трећег лица могу се пописати само ако треће лице на то пристане.

(4) Ако треће лице не пристане на попис, ствари се посебним налогом преносе на Пореску управу.

(5) Попис покретних ствари спроводи се у присуству два пунољетна свједока.

(6) О извршеном попису покретних ствари сачињава се записник.

(7) Записник из става 6. овог члана потписују сва лица која су присуствовала попису.

Члан 20.

(1) Пописује се онолико ствари колико је потребно за намирење потраживања и трошкова извршења.

(2) Првенствено се пописују ствари код којих нема примједба о постојању права које би спречавало извршење и ствари које се најлакше могу уновчити.

Члан 21.

(1) Процјену заплијењених покретних ствари врши порески извршилац приликом пописа и пљенидбе.

(2) Процјену из става 1. овог члана порески извршилац врши на основу података о набавној вриједности ствари, ценовника за исту или сличну робу, средње вриједности робе узете из огласа који се дистрибуирају у дневним листовима на територији Републике Српске или на онлајн платформи у реалном времену, или на други погодан начин.

(3) О извршеним радњама (попис, пљенидба и процјена) саставља се записник.

(4) Ако процјену вриједности покретних ствари не врши порески извршилац, Пореска управа сачињава записник о попису и пљенидби покретних ствари, а записник о процјени сачињава лице које врши процјену.

(5) Записници из ст. 3. и 4. овог члана достављају се пореском обвезнику.

(6) На записник о попису и пљенидби, односно на записник о попису, пљенидби и процјени може се изјавити приговор у року од три дана од дана достављања.

Члан 22.

(1) Уколико порески извршилац нема довољно знања да изврши процјену пописаних и заплијењених покретних ствари, Пореска управа може одредити да процјену изврши овлашћени судски вјештак одговарајуће струке или да прибави извјештај о цијени покретних ствари од стручних институција или организација.

(2) Процијењену вриједност из става 1. овог члана овлашћени судски вјештак доставља Пореској управи.

(3) Записник о процјени вриједности Пореска управа доставља пореском обвезнику.

(4) На записник из става 3. овог члана порески обвезник може изјавити приговор у року од три дана од дана његовог достављања.

Члан 23.

До доношења рјешења по приговору пореског обвезника и по приговору трећих лица на записнике о попису, пљенидби и процјени покретних ствари даље радње у поступку принудне наплате се одгађају.

Члан 24.

(1) На рјешење по приговору из члана 23. овог правилника порески обвезник може изјавити жалбу.

(2) Жалба на рјешење из става 1. овог члана не одгађа његово извршење.

Члан 25.

(1) Пописане покретне ствари одузимају се од пореског обвезника у тренутку пописа.

(2) Пореска управа одређује да се пописана и заплијењена покретна имовина до њене продаје чува у складу Пореске управе, које је pogodно за њено чување.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, уколико Пореска управа утврди да не постоји већи ризик, заплијењена имовина може се оставити на чување у просторијама пореског обвезника.

(4) У случају из става 3. овог члана, Пореска управа печати заплијењене покретне ствари и предузима друге мјере које гарантују њихову безбједност.

Члан 26.

(1) У случају да се имовина складишти у складу које није у власништву или у дугорочном закупу Пореске управе, са власником се закључује уговор о складиштењу.

(2) Уговором о складиштењу утврђују се услови складиштења и чувања заплијењене имовине.

(3) Уговором о складништењу утврђује се обавеза лицу које обезбјеђује заплијењену имовину да чува имовину са пажњом доброг домаћина.

Члан 27.

Процијенена вриједност имовине је почетна цијена за јавну продају.

Члан 28.

(1) Имовина се продаје у групама које се састоје од имовине сличне природе.

(2) Групе се формирају и када је имовина различите природе, уколико то омогућава већу продајну цијену.

(3) Имовина се продаје јавно на један од следећих начина:

1) усменим јавним надметањем (у даљем тексту: лиценцијација),

2) непосредном погодбом.

(4) Продаја покретних ствари врши се по принципу вишего-купљено.

Члан 29.

(1) Пореска управа одређује продају заплијењене имовине лиценцијацијом.

(2) Лиценцијација се одржава у простору који испуњава услове за несметан ток лиценцијације.

(3) Лиценцијација се одржава у року од најмање осам дана од дана њеног оглашавања.

(4) Оглашавање продаје лиценцијацијом врши се у једном дневном листу који се дистрибуира на територији Републике Српске и на интернет страници Пореске управе.

(5) Учесници лиценцијације дужни су да до почетка лиценцијације уплате депозит у износу од 10% процијенене вриједности имовине.

(6) Оглас о лиценцијацији садржи следеће податке:

1) дан, сат и мјесто одржавања лиценцијације,

2) опис имовине и почетна цијена,

3) дан и вријеме када се имовина и докази о власништву могу погледати, начин и уплата утврђеног депозита од 10% процијенене вриједности имовине,

4) обавјештење да се лиценцијација неће одржати уколико порески обвезник плати укупну обавезу прије почетка лиценцијације,

5) обавеза купца да разлику између депозита и постигнуте цијене плати у року од осам дана од дана одржане лиценцијације.

(7) Пореском обвезнику се електронском поштом, телефоном или поштанском пошиљком доставља обавјештење о лиценцијацији.

Члан 30.

(1) Право учешћа на лиценцијацији имају сва правна и физичка лица, под условом да:

1) немају неизмирених пореских обавеза, о чему Пореска управа прибавља доказ из службених евиденција прије почетка лиценцијације,

2) нису запослени у Пореској управи или да њихови брачни другови или сродници до трећег степена сродства нису запослени у Пореској управи,

3) да имају доказ о уплати депозита.

(2) Лиценцијација је јавна.

Члан 31.

(1) Лиценцијацијом руководи комисија, коју именује помоћник директора у подручним центрима, те се одвија како је назначено у огласу.

(2) Комисија из става 1. овог члана састоји се од председника и два члана.

(3) Председник комисије прије почетка лиценцијације утврђује идентитет учесника и прима доказе о положеном депозиту.

(4) Учесници у лиценцијацији доказују свој идентитет личном картом, пасошем или овлашћењем као пуномоћник или заступник.

Члан 32.

(1) Председник комисије оглашава почетак лиценцијације и чита списак имовине са почетним цијенама.

(2) Након тога, приступа се лиценцијацији по принципу "ко даје више".

(3) На првој лиценцијацији покретне ствари не могу се продати по цијени нижој од 75% процијенене вриједности.

(4) Уколико покретна ствар не буде продата на првој лиценцијацији, комисија доноси одлуку да се одржи друга лиценцијација.

(5) Друга лиценцијација одржава се сат времена након завршетка прве лиценцијације и одвија се на исти начин као и прва лиценцијација.

(6) На другој лиценцијацији најнижа цијена по којој се ствари могу продати је 50% од процијенене вриједности.

(7) Ако покретна ствар не буде продата ни на другој лиценцијацији, комисија доноси одлуку да се одржи трећа лиценцијација.

(8) Трећа лиценцијација одржава се сат времена након завршетка друге лиценцијације и одвија се на исти начин као и прва лиценцијација.

(9) На трећој лиценцијацији најнижа цијена по којој се ствари могу продати износи једну трећину процијенене вриједности.

(10) О одржаној лиценцијацији сачињава се записник, који потписује председник комисије и купац.

(11) Депозит може бити плаћен готовински или безготовински.

(12) По завршетку лиценцијације председник комисије:

1) враћа готовински депозит учесницима који нису купци, а учеснике са безготовинским плаћањем депозита обавјештава о року враћања депозита,

2) упозорава купца да уплати постигнуту цијену у року од осам дана, уз напомену да уколико то не учини, губи право на враћање депозита, те да је одговоран за штету произишлу из Пореској управи.

(13) Купац који је уплатио цијену умањену за уплаћени депозит подноси председнику комисије доказ о уплати. Послије извршене уплате, Пореска управа издаје потврду о продаји ствари којом се купцу потврђује да је на њега пренесено право својине и да је правни основ стицања права својине куповина ствари у поступку принудне наплате.

(14) Уколико је на лиценцијацији постигнута цијена већа од пореске обавезе, разлика се исплаћује дужнику и поступак принудне наплате се обуставља. Уколико је постигнута цијена мања од пореске обавезе, обавеза се умањује за износ постигнуте цијене, а поступак принудне наплате наставља се до потпуног намирења пореске обавезе.

(15) Поступак продаје прекида се када постигнута цијена достигне висину дуговане пореске обавезе, а преостале ствари враћају се пореском обвезнику. О поврату заплијењене покретне ствари саставља се записник.

Члан 33.

(1) Ако је заплијењена покретна ствар подложна кварењу или ако њено чување изискује велике трошкове, Пореска управа ту ствар продаје непосредном погодбом, без одгајања.

(2) Непосредна погодба оглашава се на огласној табли надлежног подручног центра и на интернет страници Пореске управе.

(3) Оглас о непосредној погодби садржи:

1) датум и вријеме одржавања непосредне погодбе,

2) списак имовине која се продаје и продајну цијену,

3) разлоге за продају имовине системом непосредне погодбе.

4) назнаку да се понуде достављају у запечаћеној коверти најкасније 24 часа прије почетка непосредне продаје,

5) назнаку да сви понуђачи морају бити присутни при отварању понуда.

(4) У случају посебне хитности Пореска управа, уз сагласност помоћника директора подручног центра, може спровести непосредну погодбу без спровођења поступка оглашавања.

(5) Понуде се подносе без полагања депозита.

(6) У понуди се јасно наводи која имовина се жели купити и цијена коју понуђач нуди.

(7) У случајевима из става 1. овог члана продајна цијена не може бити нижа од једне трећине процијењене вриједности покретне ствари.

(8) Комисија, у вријеме означено у огласу, отвара понуде и продаје понуђачу који понуди највишу цијену и који је присутан.

(9) У случају да понуђач који понуди највишу цијену није присутан, имовина се продаје другом понуђачу који понуди сљедећу најповољнију цијену, а ако најнижа цијена (једна трећина процијењене вриједности) није постигнута, комисија одбија све понуде као неприхватљиве.

(10) Продаја се констатује записником, ког потписују председник комисије и купац.

Члан 34.

(1) Ако продаја заплићених покретних ствари није успјела посредством лиценције или непосредном погодбом, ствари се рјешењем Пореске управе преносе у својину Републике Српске.

(2) О прихватању уступљене имовине Републици Српској одлучује Влада Републике Српске.

(3) О уступању имовине Републици Српској обавјештава се дужник и друго лице које полаже право на ту имовину и надлежни орган за регистрацију.

(4) Пореском обвезнику умањује се обавеза која је била предмет принудне наплате од једне трећине процијењене вриједности ствари.

ГЛАВА III ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 35.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 06.05/020-448/21
10. новембра 2021. године
Бањалука

Министар,
Зора Видовић, с.р.

1891

На основу члана 27. став 3. Закона о пореском поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 78/20) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), на приједлог директора Пореске управе Републике Српске, министар финансија д о н о с и

ПРАВИЛНИК О УСЛОВИМА, ПОСТУПКУ И НАЧИНУ ПРИМЈЕНЕ ИНДИРЕКТНИХ МЕТОДА УТВРЂИВАЊА ПОРЕСКЕ ОСНОВИЦЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови, начин и поступак утврђивања пореске основнице процјеном.

Члан 2.

(1) Процјена пореске основнице (индиректни метод) представља доказно средство за утврђивање чињеница у поступку утврђивања пореске обавезе од стране Пореске

управе Републике Српске (у даљем тексту: Пореска управа).

(2) Пореска основница, у смислу овог правилника, представља пореску основницу пореза на добит и пореску основницу пореза на доходак.

Члан 3.

(1) Пореска основница утврђена процјеном у складу са овим правилником представља укупан приход који је порески обвезник требало да пријави.

(2) Разлика између укупног прихода који је требао бити пријављен и прихода који је порески обвезник пријавио представља непријављен приход утврђен процјеном (индиректним методом).

(3) Пореска основница утврђена на начин и под условима из овог правилника, као и пријављена пореска основница од стране пореског обвезника представља пореску основницу која се опорезује у складу са одредбама прописа којима се уређују порез на доходак и порез на добит.

Члан 4.

(1) Пореска управа може утврдити пореску основницу процјеном када је испуњен најмање један од сљедећих услова:

1) када порески обвезник није поднио пореску пријаву или пријаве,

2) када пословне књиге пореског обвезника нису доступне или су непотпуне или не омогућавају да се пореска основница тачно утврди,

3) када постоје докази о имовини, обавезама или издацима који се не могу објаснити пријављеним приходима које порески обвезник има на располагању.

(2) Пореска управа, по слободној оцјени, а водећи рачуна о ефикасности и ефективности поступка, одлучује који начин, односно метод или више њих заједно користи за процјену пореске основнице.

(3) Процјена пореске основнице заснива се на објективности, узимајући у обзир и околности везане за конкретни пореског обвезника.

(4) Терет доказивања оправданости утврђивања пореске основнице процјеном је на Пореској управи.

(5) Ако порески обвезник није сагласан са процјеном или ако он или друго лице истичу да су одређена имовина, односно средства стечена наслеђем, поклоном или на други законит бестеретан начин, терет доказивања је на пореском обвезнику или том другом лицу, а који су дужни да о томе пруже одговарајуће материјалне доказе.

Члан 5.

Индиректно утврђивање пореске основнице процјеном врши се примјеном сљедећих метода:

1) метода упоређивања,

2) метода унакрсне процјене,

3) метода банкарских полога и готовинских расхода,

4) метода извора и употребе средстава, односно метода вишка расхода или извјештај о токовима средстава,

5) метода процентуалне позитивне разлике бруто примања,

6) метода јединица производа или робе и обима пословања.

Члан 6.

(1) Методом упоређивања утврђују се подаци других пореских обвезника који обављају исту или сличну дјелатност на истој или сличној локацији, под приближно једнаким условима.

(2) Приликом оцјене приближно једнаких услова из става 1. овог члана узимају се у обзир сљедећи критеријуми:

1) локација на којој порески обвезник обавља дјелатност,